

Murmur în aripi de vânt

Daniel Vișan-Dimitriu

Se-nvelește ceru-n mantie albastră
Fluturând pe-alocuri tril de ciocârlii
Înspre câmpul verde ca iubirea noastră
Gata să-nflorească-n fiecare zi.

Norii albi alintă razele timide
Și le cern lumina-n picuri tremurând
Peste muguri care-și pregătesc hlamide
Roșii, strălucinde, sub un Soare blând.

Parcă într-o joacă, Vântul își așează
Tâmpla obosită lângă un izvor:
"Cine-ți stă în unde, cine îți veghează
Susurul ce-mi umple inima cu dor?"

Vorbele-i sunt șuier, ochii-i sunt mirare
Când își vede chipul, veșnic neștiut,
Pe-ale apei unde, într-o nemișcare
Ca eternitatea-n clipa de-nceput.

Din adânc, un murmur sufletu-i pătrunde
Și-i înalță aripi gata de avânt:
"Sunt aici, cu tine, și îți sunt oriunde
Zărilor te cheamă, preaiubite Vânt".